

בית משפט לתביעות קטנות בפתח תקווה

13 נובמבר 2016

ת"ק 15-12-30336 קליין נ' ידיעות
אינטרנט

1

בפני כב' הרשם הבכיר אורן כרמלי

התובע מנחם קליין

נגד

ידיעות אינטרנט

הנתבעת

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

נוכחים:

התובע

מטעם הנתבעת, הגב' מיכל צימרמן מנהלת פיקוח עסקי והגב' ניצן אור-קדראי, מנהלת במערך הטכני

פסק דין

התובע טען כי נשלחו אליו דברי פרסומת מבלי שנתן הסכמתו לכך. יתרה מזאת גם לאחר שביקש פעמיים להסיר עצמו מרשימת הדיוור של הנתבעת לא נעשה הדבר והוא המשיך לקבל דיוורים.

אכן אוסר סעי' 30א(ב) לחוק על המפרסם לשלוח דבר פרסומת בלא הסכמה מפורשת של הנמען. יחד עם זאת האיסור המוטל על המפרסם הוא לשלוח הודעות פרסומת **ביוזעין** בניגוד להוראות החוק (סעי' 30א(א) לחוק).

בהתאם לנתונים שהובאו בפניי אני מוצא שנתוניו האישיים של התובע הגיעו לידי הנתבעת לאחר שהוא עצמו נרשם באתר או שאחר עשה כן תוך הכנסת פרטיו האישיים.

על-פי הנתונים המצויים במערכת הממוחשבת של הנתבעת הוכנסו פרטי שמו ושם משפחתו של התובע, כמו גם גילו ואף שם מורה אהוב (לצורך איחזור מידע) (ראו נ/1 – נ/5). זאת ועוד הרישום לאתר היה דרך ערוץ יהדות, שעה שלא נסתר כי לתובע עניין באותו ערוץ ידע. עוד על-פי הנתונים בפניי הרישום לאתר היה במקביל לפעולות נוספות שעשה התובע באתר הנתבעת באותו מועד (נ/8).

מכל האמור אני מוצא שלכל הפחות נעשה רישום של פרטיו של התובע באתר של הנתבעת, כך שגם אם הוא עצמו לא נרשם כטענתו לאתר, אחר הכניס את פרטיו האישיים למאגר המידע של הנתבעת באופן שבעת משלוח ההודעות לא היתה יכולה הנתבעת לכאורה לדעת – ככל שאכן כך הדבר – שהתובע עצמו לא נתן את הסכמתו לדיוורים.

בית משפט לתביעות קטנות בפתח תקווה

13 נובמבר 2016

ת"ק 15-12-30336 קליין נ' ידיעות
אינטרנט

הנתבעת היתה רשאית איפוא על בסיס הנתונים שהיו בידה לשלוח דברי פרסומת לתובע לאחר
שלכאורה ניתנה הסכמתו. מכל האמור אני מוצא שלא התקיים רכיב ה"ביודעין" שהוא תנאי
לפסיקת פיצוי על-פי החוק.

בהתאם לראיות שהציג התובע ביקש פעמים להסיר עצמו מרשימת התפוצה. התובע ניסה להסיר
עצמו בדרך של משלוח דוא"ל בדרך של "השב" ולא בדרך של משלוח דוא"ל עצמאי למוקד שירות
הלקוחות של הנתבעת או בדרך של לחיצה על כפתור ההסרה המצוי בהודעת הדוא"ל. החוק אמנם
מאפשר לצרכן לשלוח הודעה בדרך שבה התקבלה ואולם, מדובר באותה שיטת משלוח: ס.מ.ס או
הודעת דוא"ל וכד' אך אין בהכרח מדובר על משלוח בדרך של "השב".

התובע שלח הודעה בדרך של "השב" לתיבת דוא"ל לא מנוטרת שהנמען הוא
newsletter@ynet.co.il

מאחר שמדובר בתיבת דוא"ל לא מנוטרת, שאינה שייכת לנמען שהוא, לא קיבלה הנתבעת את
ההודעה ולא הסירה את התובע באותו שלב מרישומיה. אני מוצא איפוא שהאופן בו בחר התובע
לשלוח את ההודעה לא היתה בגדר הודעה נדרשת המביעה את חוסר הסכמתו להמשך משלוח של
הודעות ולפיכך המשך משלוח הודעות בידי הנתבעת גם לאחר מכן לא היה שלא כדין.

יושם לב שהנתבעת קיבלה בשלב כלשהו הודעה מאת התובע – במועד שאינו ידוע – ואכן זה הוסר
מרשימת התפוצה שלה (ראו נ/7).

מכל האמור אני מוצא שפרטי התובע נרשמו אצל הנתבעת ולכן היתה רשאית לשלוח לתובע הודעות
פרסומת. עוד אני מוצא כי האופן בו שלח התובע לנתבעת בקשה להסיר עצמו מרשימת התפוצה לא
היתה בדרך שבה יכולה היתה הנתבעת לקבל את ההודעה לכן אין בהמשך משלוח ההודעות כדי
להוות הפרה של החוק.

אשר על כן התביעה נדחית.

משנדחתה התביעה זכאית הנתבעת להוצאותיה.

בצד האמור יש לקחת בחשבון שהנתבעת לא הביאה את כל המידע הנדרש בפני בית המשפט בדיון
שהתקיים ביום 3/7/16 והתובע נדרש לפיכך להתייצבות נוספת לדיון היום.
בשקלול האמור אני מחייב את התובע לשלם לנתבעת סך של 700 ₪ תוך 30 ימים מהיום.

בית משפט לתביעות קטנות בפתח תקווה

13 נובמבר 2016

ת"ק 15-12-30336 קליין נ' ידיעות
אינטרנט

מי מהצדדים שאינו מרוצה מתוצאת פסק הדין רשאי לפנות תוך 15 ימים מהיום לבית המשפט המחוזי בלוד ולבקש רשות להגיש ערעור על פסק הדין.

ניתנה והודעה היום י"ב חשוון תשע"ז, 13/11/2016 במעמד הנוכחים.

אורן כרמלי, רשם בכיר

הוקלד על ידי שרה מנדלוביץ